

ONTLEDING VAN HUIDIGE EN TOESTANDEN.

Het zal u duidelijk zijn, dat een volledige ontleding van de huidige toestanden niet mogelijk is alleen aan de hand van de zuivere materiële verhoudingen en belangen.

Er zijn een aantal elementen ingesloten die hoofdzakelijk aan het menselijk denken te wijten zijn. Ik zou daar bv. kunnen spreken over de vreemde situaties die in Kongo zijn ontstaan. Ik zou u kunnen wijzen op de onredelijke elementen die een rol spelen om de prestigestrijd om Berlijn, op de eigenaardige gebeurtenissen overal op de wereld.

Wanneer wij uitgaan van een zuiver stoffelijke (dus materiële) en een zuiver redelijke ontwikkeling, dan zijn de ogenblikkelijke toestanden niet logisch.

En toch mogen wij aannemen dat het al, zij het met hardere maatstaven dan wij zelf gaarne hanteren, logisch is. D.w.z. voor elk verschijnsel dat zich voordoet moet er een verklaring zijn. Wanneer wij een verklaring weten te geven, dan kunnen wij natuurlijk grijpen naar een ingewikkelde verklaring. Maar in dat geval trachten wij om de bestaande toestand aan te passen aan hetgeen wij nu reeds weten. M.a.w. wij schakelen het onbekende eenvoudig uit; wij praten het weg.

Er bestaat een zeer eenvoudige regel in dit opzicht, en deze stelt: geef voor elk verschijnsel de eenvoudigste verklaring. Slechts indien deze verklaring feitelijk en kennelijk onjuist is, zoek verder. Pas uw verklaring steeds aan zo dat zij alle verschijnselen die in een grootorde liggen en gezamenlijk naar voor treden zoveel mogelijk omvat.

Deze stelling wil ik dan deze avond trachten toe te passen op de elementen van de moderne wereld en de moderne tijd.

Wij zien daarbij dus allereerst de gedachten van de mens als een belangrijke factor in het gebeuren.

Redelijk en materieel is de atoombom een onlogisch ding, een onaanvaardbaar iets. Mentaal echter wordt het wel aanvaardbaar, omdat de mens hierin een mogelijkheid ziet om kracht te bevestigen die hij in feite niet bereid is om met zijn volle consequenties daarvan uit te oefenen.

Nu zal de mens in zeer vele gevallen in zijn gedachteleven die delen die hem onaanvaardbaar zijn terzijde schuiven.

Wanneer hij denkt over een atoombom, dan denkt hij dus over het gebruik van een tactisch atoomwapen, ten hoogste over een enkelvoudige overval, maar wil niet denken aan de consequenties van de absolute wereldvernietiging die ongetwijfeld aan het praktisch gelijktijdig ontketenen van enkele duizenden kiletten verbonden is.

Ik heb deze zuivere stoffelijke feiten naar voor gehaald om u duidelijk te maken, dat het menselijk denken een rol speelt. Religieus zien wij precies hetzelfde.

Ongeacht het feit dat ik het bestaan van een God wel degelijk erken en aanneem dat u dit ook doet, moet ik er u toch op wijzen, dat voor vele mensen God een aanvulling betekent van een tekort. Naar ik meen was het de kerkvader Augustinus die eens zegde dat God iets is wat u zoekt omdat u alleen, wanneer u dat gevonden heeft, waarlijk gelukkig kunt zijn. Waarlijk gelukkig in die zin dat u dus uzelf harmonisch in de wereld plaats en dat u al wat u daar overkomt kunt verwerken; dat uw leven een doel heeft; dat er een bestemming, een voortbestaan, verbonden zijn daaraan.

Wanneer wij dit uitdrukken, dan mogen wij zeggen, dat ook de godsdienst, voor een groot gedeelte althans, op emotionele waarden berust.

In de wetenschap vinden wij eveneens het denken en vaak de wensdroom in plaats van, een werkelijkheid. Ik wil hier niet ingaan op alle wetenschappelijke ontwikkelingen die tegen worden gehouden door deze wensdromen, maar wil alleen wijzen op bepaalde verschijnselen

die op het terrein der psychoanalyse, der psychiatrie. Hier treedt een zeer duidelijk een volkomen willekeurige waardebeoordeling op die niet te handhaven is wanneer wij logisch denken.

Voorbeeld: Intelligentietest. U weet het allemaal. De intelligentietest wordt niet alleen bepaald door de intelligentie van de ondervraagde, maar door de intelligentie van de vraagsteller. Zij kan dus nooit een zuiver oordeel geven. Doch zijn er velen die zich daaraan vastklampen.

In de wetenschap zelf zien wij dat bepaalde richtingen werden gevolgd met uitsluiting van andere omdat men zegt daarin meer te zien in feite omdat wetenschappelijke roem of commercieel voordeel een onderbewuste rol spelen.

Mag ik dan stellen, dat de moderne wereld niet meer in hoofdzaak geregeerd wordt door stoffelijke mogelijkheden, maar grotendeels door menselijk denken zelf met alle afwijkingen en fouten daaraan verbonden.

Wanneer ik na het menselijk denken dan opmerk dat een zekere invloed zich praktisch gelijktijdig en praktisch overal uit, dat daarbij bepaalde verschijnselen naar voor treden die in andere perioden wel maar dan met grotere intervallen en met heel wat mindere veelheid optreden, dan mag ik dus aannemen dat er een invloed is die het menselijk denken kan beïnvloeden. Wanneer ik stel dat dit vanuit de mens zelf komt, dan is het heel moeilijk om te zeggen dat er een rem optreedt, een remming, een terughouden. Toch blijken juist dergelijke perioden vaak zeer plotseling te eindigen.

Conclusie: Er bestaat buiten het materieel merkbare en buiten het eigen materieel denken van een mens een invloed die op het totaal van de menselijke wereld een stempel drukt en door dit stempel de geaardheid van de menselijke reactie, althans voor een deel bepaalt.

Op grond van het voorgaande: ontleding van de huidige toestand.

Wanneer wij aannemen, en dat is de eenvoudigste verklaring, dat er ergens een invloed bestaat, die het totaal van het menselijke denken tijdelijk kan wijzigen, is het zeker dat een dergelijk wezen of een dergelijke kracht, grotendeels het lot van de aarde helpt bepalen. Naarmate dichtere bevolking optreedt en dus minder uitwijkmogelijkheden bestaan, zal de intensiteit waarmee deze kracht zijn eigen wezen aan de mens oplegt toenemen.

Dichtbevolkte gebieden zullen veel duidelijker en sneller reageren op die invloed dan de minder dicht bevolkte omdat hierin de mens door eenzaamheid en ontwijking, groepsvorming en zelfs mogelijkheden van onderlinge strijd, die niet binnen een sterk maatschappelijk kader plaatsvindt, zich dus daarvan kan bevrijden door af te reageren.

Nu spreken wij over de grootkrachten als bv. Aquarius. Hier gebruiken wij een astrologische term om een invloed aan te geven; maar is deze benaming astrologisch, dan behoeft de invloed zelf dat nog niet te zijn.

Ik wil hier graag vaststellen, dat de komende reeks van beïnvloedingen die wij de naam Aquarius geven niet noodzakelijk met een sterrenbeeld of met het lopen van de dierenriem vereenzelvigd behoeven te worden, maar dat hun verschijnen op deze wereld kentekend is.

De tendensen van Aquarius zijn reeds ten overvloede besproken. Elke positieve invloed zal trachten om te komen tot het stellen van daden. Elke verwerkelijking van het menselijke denken is afhankelijk van zijn bereidheid zijn gedachten metterdaad en met zijn gehele wezen zelf te steunen.

Indien we dit doen zullen wij in overeenstemming met een heersende kracht werken.

Op het ogenblik dat er een heersende kracht is, dat het gemeenschappelijk denken beïnvloedt en wij met deze kracht meewerken, gaan wij met de stroom mee. Wij ontmoeten dus op onze weg een groot aantal omstandigheden, schijnbare toevalligheden, condities die, ofschoon ze niet kunnen voorzien worden een aanvulling van ons eigen streven vormen.

Op het ogenblik echter dat wij om energerlei reden niet meegaan met een heersende ontwikkeling, moeten wij verwachten dat er een tegenwerking optreedt; het denken van de mens wendt zich tegen ons.

Nu gaan wij kijken naar de wereld. De destalinisatie, zou daarvoor een mooi woord kunnen zijn, van Rusland heeft gevoerd tot een zeer sterke verdeeldheid in het Sovjetblok die voor deze niet optrad. Wij erkennen hierin een verdeeldheid, misschien zelf voor sommigen, fatale

verdeeldheid, die voort moet komen uit een misverstaan van de tijd zelf. Want de wereldmacht die ontstaan was als het zogenaamd communistisch blok, is door zijn verdeeldheid in feite zwakker geworden.

Geen enkele technische prestatie, hoe groot ook is in de eerste jaren in staat het zo ontstane zwakke punt aan te vullen. Wanneer ik nog een stap verder ga dan kom ik tot de conclusie, dat er hier sprake is van een zuiver persoonlijke uitdrukking van een bepaalde leer of een leerstuk die mijns inziens in strijd is en in strijd zal blijven met de tendens van deze wereld.

Die tendens is, wanneer wij de heersende verschijnselen zien in de richting van samenwerking. Wij zien de poging tot een oecumene, christelijke gemeenschap die met behoorlijk resultaat bekroont wordt. Wij hebben allerhande pogingen gezien tot samenwerking als UNO, NATO enz. Deze pogingen zijn wel niet geslaagd, want men heeft nog te veel voorbehoud, men wil nog te veel zichzelf blijven, maar de neiging tot samenwerking en de nadruk erop bestaat.

Wanneer echter die samenwerking aan een vaste en onveranderlijke leerstelling gebonden is, voert zij klaarblijkelijk onmiddellijk tot verval. De zo geschapen machten kunnen alleen dan bestaan, wanneer zij volkomen flexibel, volkomen bereid om zeer buigzaam zich aan te passen aan elkander en aan de omstandigheden, de leer doen vormen uit het ogenblik zelf.

Dan mag ik als eerste belangrijke tendens op deze wereld stellen, dat alles dat voert tot samenwerking, ongeacht de wijze waarop en zelfs de intentie waarmee, een belangrijk puntkans heeft op het ogenblik door de heersende kracht bevorderd te worden en tot slagen voert. Daarentegen elke starheid van leer, van gewoonte, ja zelfs van denkwijze kan voeren tot conflict en een nadelige oplossing daarvan, voor degenen die deze starheid vertoont.

Dan moeten we nog een paar schreden verder gaan. Want wij zitten ook in de economie. De economische verhoudingen in deze wereld zijn een lange tijd gebaseerd op de uitwisseling verbruiker vervaardiger. Deze verhouding is op het ogenblik niet meer reëel. Ze wordt nog wel gehandhaafd, maar alleen met kunstmiddelen.

Er is nl. geen mogelijkheid meer om het totaal van het geproduceerde te zetten in overeenstemming met een in feite bestaande vraag. Een groot gedeelte van de zo optredende productiecapaciteit kan worden afgeleid in andere banen als bv. het vervaardigen van niet directe gebruiksartikelen, oorlogstuig enz. Maar toch moet men overgaan tot allerhande maatregelen waardoor men het product wegschenkt, althans aan de man brengt, ver onder zijn eigenlijke waarde en men doet dit over het algemeen ten koste van verbruiker en vervaardiger samen via bv. een staatsinstantie.

Daar waar elders een overvloediger productie is en een vaak beter product, tracht men zich te beschermen door hoge toltarieven, onderlinge bindende prijsafspraken, contingentering afspraken enz. Is het redelijk om te stellen, dat verhouding verbruiker - vervaardiger niet meer de feitelijke economie bepaalt in deze dagen, maar dat deze wordt bepaald door de wens van de mens aan inspanning, een minimum aan persoonlijk werkzaam zijn, vooral een minimum aan persoonlijke verantwoordelijkheid.

Naarmate dit proces toeneemt, zal meer en meer (dat is niet te voorkomen) elk producent een verlengstuk van de staat moeten worden. Naarmate de staat meer de feitelijke producent de productiebepalende factor wordt, zullen alle belangen, buiten die van de producent en consument een rol spelen.

Nu ontdekken we dat het in vele gevallen beter is om gratis te werken, dus feitelijk iets weg te geven en toch onze arbeid te continueren, dan te staan op een bepaalde winst. De winstfactor moet plaats maken voor een andere, een nuttigheidsfactor. Zolang de mens actief deel kan hebben aan het maatschappelijke proces is hij belangrijk. Op het ogenblik dat hij wordt uitgeschakeld zal hij, zelfs indien hij in luxe kan leven, zich niet prettig voelen. Hij zal opstandig worden en de bestaande orde meer en meer aantasten.

Degene die dit echter niet beseft en dus in feite streeft naar een periode van niet productief zijn met een zo hoog mogelijk persoonlijk rendement, bevordert, laten wij dat goed begrijpen, de tendens om het opstandige te wekken. In plaats van het geven komt de machtsverhouding. De machtsverhouding kan echter, gezien de bestaande productie en productiemogelijkheid niet worden gehandhaafd. Degenen die op het ogenblik op zuiver winstbejag uit is, zal bekocht uitkomen, maar dat niet alleen.

Eenieder die naar een sterk persoonlijke macht en invloed streeft op onverschillig welk terrein, zal ontdekken dat hij als persoonlijkheid ingaat tegen de bestaande stroming. Het resultaat is, dat voor de zogenaamde sterke mannen de grote producenten van deze aarde en al wat daarbij te pas komt, meer en meer moeilijkheden rijzen. Ook daar waar een gouvernement reeds producent is geworden zijn dezelfde moeilijkheden te erkennen.

Conclusie: op het ogenblik is het noodzakelijk in deze wereld zeer ruimdenkend te zijn, desnoods te geven zonder beloning, te werken om de arbeid zelf en nimmer het resultaat te stellen voor de poging, eerst dan kan een redelijke werking en samenwerking tussen de mensen mogelijk worden, is het behoud van het maatschappelijk bestel mogelijk. Zonder dit gaat het ten gronde.

Elke mens die daar te en in gaat, brengt voor zichzelf een reeks complexe invloeden tot stand waardoor hij persoonlijk, zelfs bij het uiterlijk behoud misschien van voordeel of macht, psychisch in toenemende mate worden belast. Hij wordt op den duur de slaaf van zijn bezittingen of van zijn macht en heeft geen persoonlijk leven meer. Hij gaat hieraan geestelijk en in vele gevallen ook stoffelijk ten gronde.

Dat de menselijke gedachte één van de machtigste wapens is, is al lang erkend. Zij wordt in zeer vele gebieden direct of indirect, via pers of radio, tv of andere communicatiemiddelen beïnvloed. Er is een neiging tot eenzijdige voorlichting te erkennen in menig landen in zelf bijna alle landen in enkele terreinen. Wij mogen hieruit de conclusie trekken, dat de machtsstrijd zal moeten gaan tussen de poging om de mens eenzijdig en binnen een machtsverhouding te beïnvloeden, en daartegenover een anarchistisch principieel, dat de mens tracht vrij te maken van elke uiterlijke beïnvloeding en hem een zo groot mogelijk eigen oordeel tracht te verschaffen.

Dan zal elke mens die tracht zelfstandig te denken en te werken grote voordelen bezitten. Hij zal daaruit zeer veel kunnen gewinnen aan levensvreugde, aan vitaliteit en gezondheid en waarschijnlijk ook zelfs aan voor hen noodzakelijke bezittingen.

Het is belangrijk in deze dagen zelfstandig te denken, u niet te binden aan enigerlei groepering, zelfs niet aan onze groep dus, enigerlei partij.

Uw geloof en uw denken zijn uw eigen zaken, u moet echter ook, gezien het voorgaand gestelde, datgene wat u in uzelf als zuivere waarheid erkent zo volledig mogelijk tot uiting brengen. Naarmate u eerlijker datgene uitleeft wat u bent, zult u beter passen in de tijd die komt.

Dan wil ik overgaan naar de meer geestelijke factoren, want wij zullen ook begrijpen dat ook de geest een rol speelt in dit alles.

Geest te beschrijven is erg moeilijk. De beste formulering die bij ons daarvoor gevonden is, is wel: het bewustzijn dat zich als een "ik" beschrijft en de Goddelijke vonk waaruit het in stand wordt gehouden, omgeeft.

Die geest ondergaat dezelfde invloed die de mens ondergaat. In het geestelijk leven zijn mentale werkingen belangrijk maar nog veel belangrijker is het leren.

Lering en weten of wetenschap zijn echter twee verschillende waarden. U kunt zeer veel leren zonder wat met de mens noemt veel kennis te bezitten. (wordt ook praktische kennis genoemd) Wij vinden verder voor die geest een element dat wij wijsheid zouden kunnen noemen nl. een begrip voor dingen en een mogelijkheid om zich daarin in te denken, dus een zich te verwijderen van een zuiver persoonlijk standpunt. Voor de geest zijn deze wijsheid en deze lering de belangrijkste factoren naar bewustwording. Zij kan onmogelijk zich tot een hoger vlak verheffen zonder in staat te zijn ook een hogere waarde waar te nemen. Zoals u ook met uw ogen geen x stralen kunt zien en ten hoogste door zeer bijzondere middelen iets van hun werking zichtbaar kunt maken. Er zijn echter mensen geweest die wel x-stralen ogen hadden, dit wil zeggen dat hun gezicht gevoeligheid dus klaarblijkelijk een veel groter deel van de stralenscala omvatte dan gebruikelijk is.

Wanneer ik nu stel dat de uitbreiding van vermogen voor de geest het resultaat is van haar oefening + haar praktijk, want de praktijk is noodzakelijk voor de wijsheid, dan stel ik daarmee dat onder de heersende tendensen moet worden verwacht dat een zelfstandig streven een directe uitdrukking, de bewustwording sterk bevordert; dat elke binding aan

bepaalde regels en wetten buiten voor het ik innerlijk aanvaardbare en erkende om dus, schadelijk moet worden, geacht en de bewustwording zal tegenhouden.

Dan ligt het conflict dat op het ogenblik in deze wereld bestaat geestelijk en stoffelijk hoofdzakelijk tussen de massamens en de individualist.

Dan geloof ik dat wij hiermede een zeer belangrijk punt hebben gemaakt, want indien de individualist met zijn eigen denken, met zijn eigen streven, de enige is die past binnen de beïnvloeding die de mensheid althans met zekerheid mentaal ondergaat in deze dagen, dan is een logische conclusie, dat de algemeen geldende regels en wetten dus slechts een beperkte geldigheid bezitten.

Zeden mores (moraal) zijn voor de mens een vaste reeks van gedragsregels waarbij hij komt tot het onderschrijven van bepaalde waarden als goed; het ontkennen van andere als juist en het beschrijven daarvan als slecht of niet goed.

Wanneer hij dit doet, doet hij dit niet krachtens zijn eigen wezen nog krachtens het bewustzijn dat daarin leeft, maar komt hij tot dit oordeel aan de hand van de maatschappelijke verhoudingen plus de opvoeding die hij daarin heeft genoten.

Zeden en moraal kunnen aanmerkelijk gewijzigd worden in zeer korte tijd. Zeden en moraal, zoals algemeen gangbaar, zijn niet in overeenstemming met de werkelijke menselijke waarden maar een van buiten opgelegde factor.

In een tijd waarin elke vastliggende norm wordt aangetast, moet men er dus mee rekenen, dat juist ook deze wetten een wijziging dienen te ondergaan, een aanpassing. Deze aanpassing kan nimmer komen vanuit de massa maar moet voortkomen uit het individu.

Het is noodzakelijk dat men zijn persoonlijk inzicht omtrent toelaatbaar en niet toelaatbaar, belangrijk en niet belangrijk, geldend maakt voor zijn eigen gedrag ongeacht van mening die de wereld daaromtrent zou bezitten.

Dan kennen wij ethiek. Ethiek is een reeks van verplichtingen die wij verbinden aan bv. onze status in de maatschappij, de opvattingen omtrent het toelaatbare en niet toelaatbare maar nu gezien vanuit, laat ons zeggen een minder zedelijk en meer geestelijk standpunt. Bv. de functie van een arts en de daaraan verbonden geheimhouding is wat men noemt beroepsethiek. Zo kunt u verder gaan. Dit zijn dus voorschriften die eigenlijk ten doel hebben, een zekere schoonheid, een zekere esthetiek ook te brengen in het menselijke leven door zekerheden te scheppen die uit die mens innerlijk voortvloeien. Maar hoe kan ik ethisch verantwoord handelen wanneer ik niet bereid ben om alle consequentie daarvan zelf te dragen.

Elke ethiek die van buitenaf, van de groep wordt opgelegd, kan strijdig zijn met mijn wezen en met mijn opvattingen daaromtrent; zij kunnen zelfs strijdig zijn met de geldende rechtsorde. Dan moet ik ook hier concluderen, dat de mens zijn eigen ethica moet zoeken, zijn eigen waardemeter. Alleen daarmede kan hij zich in de wereld bewegen.

Wanneer ik mij aanpas dus aan de heersende tendensen, dan zal ik mij afzonderen de gemeenschaptendens. Die gemeenschaptendens in de richting van het chaotische. Zij betekenen een steeds grotere verwarring en een steeds grotere beperking van vrijheid gepaard gaande met een veel grotere eis tot vrijheid voor degenen die zich daaraan onderwerpen.

Wanneer ik dit niet doe, dan sta ik op twee punten alleen. In de eerste plaats. Ik kan mij niet aansluiten bij de eisen van anderen; ik kan alleen vanuit mijzelf eisen. In de tweede plaats. Ik moet voor mijzelf eisen stellen en ook feitelijk stellen zelfs wanneer die voor anderen onaanvaardbaar zijn.

Wanneer ik nu in mijzelf de kracht bezit van het denken en deze kracht kan hanteren, verder dan het gebruikelijke, zal ongetwijfeld daaruit vele voordelen kunnen gewinnen. En dan bedoel ik hier vooral geestelijke voordelen, dus wijsheid, inzicht, ervaring.

Deze geestelijke krachten bestaan. Wij hebben allereerst de mentale kracht die voor een groot gedeelte voortspruit uit de rechter hersenhelft en waarvan enkele zeer belangrijke persoonlijkheidscentra zijn gelegen in de frontale hersenlobben, althans in de rechterzijde. Hierin liggen een aantal gevoeligheden, ik zou haast willen zeggen; aanvullende zintuiglijke

mogelijkheden die door de doorsnee mens niet worden gebruikt. Hij gebruikt deze niet omdat ze in zijn maatschappij niet aanvaardbaar zijn.

Wanneer echter de mens alleen staat wordt hij gedwongen om het maximum van zijn vermogens te eisen; anders kan hij zijn zelfstandigheid niet bewaren. Daardoor zal hij komen tot een ontplooiing van vele vermogens en krachten die normalerwijze erkend worden.

Conclusie: Uit de individueel denkende en strevende mens komen begaafden voort (ik zeg uitdrukkelijk begaafden en niet paranormaal begaafden, omdat begaafdheid meerdere terreinen omvat) en zo vormt zich uit individuele mensen een soort kaste, die dus meer mogelijkheden heeft, scherper inzicht, sneller kan reageren, wendbaarder is. Hoe het verloop ook zij op aarde, degenen die deze capaciteiten bezitten zullen altijd de winnende partij moeten zijn. Zij beschikken over wapens die machtiger zijn dan de wapens uit de materie gebouwd. Het wapen van de geest is steeds nog het belangrijkste.

De geest zelf heeft haar mogelijkheden tot contact met het lichaam ook hoofdzakelijk via enkele van deze niet erkende of niet tot het waakbewustzijn gerekende centra.

Dan is het toch logisch om te stellen, dat ook de geest, dus het hoger bewustzijn en weten van de mens, op zijn handelen een zeer directe stempel gaat drukken. Dan zal deze mens dus gebruik kunnen maken van krachten en mogelijkheden die op zijn eigen wereld tot nog toe feitelijk mythologisch zijn, behoren tot geloofsleer. Hij zal dit volledig praktisch kunnen doen en hij zal dit volledig en praktisch kunnen verwezenlijken. Op het ogenblik dat dit geschiedt, vallen alle oude geboden en leringen weg en komt in de plaats van de lering, de godsdienstige stelling, de persoonlijke belering van de hogere krachten. Deze kan al dan niet binnen zo'n gemeenschap plaatsvinden.

Dan zal de nieuwe maatschappij (ik spring een eindje) o.m. de volgende elementen als belangrijk moeten zien: Telepathie, sensitiviteit, het al dan niet beheerste vermogen tot zien in ruimte, toekomst, het vermogen om onmiddellijk op te nemen, het zogenaamd fotografisch geheugen, het vermogen tot perfecte reproductie – ook al is de kennis niet aanwezig – kan ze onmiddellijk worden opgenomen langs een of andere zintuig, naar buiten worden gebracht en ten laatste de mogelijkheid van een inwerking in alle materie door middel van de krachten van de geest.

Het is logisch dat in een periode van verwarringen als de huidige, reeks enkele individuen bestaan, die geheel of gedeeltelijk beschikken over de door mij genoemde vermogens. Het is eveneens logisch, dat deze mensen niet op de voorgrond zullen kunnen treden. In de eerste plaats zijn ze non-conformisten, zij willen zich niet conform de eis, de wet de regel enz. aanpassen. In de tweede plaats. Zij kunnen alleen vrij blijven, beseffen dit ook wel, wanneer zij niet een te grote verplichting op zich nemen in een wereld waarin zij niet de mogelijkheid hebben om hun verplichtingen na te komen.

Dan moet een groot gedeelte van de onverklaarbare verschijnselen in deze wereld ook nog eens worden toegeschreven aan het bestaan van mensen, met ongewone vermogens die, achter de schermen werkende, vaak als zodanig nog niet eens door hun meerder worden erkend, maar wier invloed van dag tot dag toeneemt.

Dan wil ik nu graag overgaan, tot enkele andere punten die met het onderwerp misschien niet direct in verband staan, maar die een verklaring van het onderwerp geven binnen het kader van de door ons hier in de laatste tijd gehouden lezingen.

Een mens kan natuurlijk uitgaan van het standpunt dat men de eerste stap moet zetten. Hij kan uitgaan van het standpunt dat hij weliswaar als vrij individu bestaat, maar dat aan een ander de taak is om de eerste schrede te doen in een bepaalde richting. Zolang dit gebeurt zal er geen resultaat zijn; ook niet binnen het kader van het voorschrevene.

Want eerst wanneer ik een daad stel, dus een directe uitdrukking geef in de materie aan mijn innerlijk, mijn bewustzijn, mijn streven, zal ik in staat zijn gedragen te worden, als het ware in de stroom komen van die invloed die wij dan Aquarius genoemd hebben.

Nu ligt daar nog een andere consequentie bij. Aquarius is een algemeen geldende heersende invloed. Maar zoals u ongetwijfeld weet, bestaan er zeer vele groepen van geesten van zeer verschillende orde. Sommige zijn licht andere zijn duister. Wanneer u met dergelijke geesten harmonisch bent, dan is het mogelijk dat zij op uw leven een zekere invloed uitoefenen, ten

goede of ten kwade dus. Wanneer u echter een steun en een hulp verlangt binnen het kader van de huidige ontwikkelingen, zult u zelf uw besluiten moeten nemen. En u zult deze moeten nemen naar eigen beste weten.

Daad, ja zelfs experimenten zijn noodzakelijk voor de mens om zijn eigen plaats en zijn juiste mogelijkheden binnen de heersende verhouding te vinden.

Hij moet daarbij steeds uitgaan van enkele standpunten die wij kunnen ontleen aan Aquarius zelf. In de 1ste plaats. Ik ben volledig en volkomen aansprakelijk en verantwoordelijk voor al hetgeen ik zelf wetend en bewust doe. Ik zal de waarde van hetgeen ik zelfstandig, wetend en bewust doe voortdurend afmeten aan de resultaten die het zowel in mij als in de wereld buiten wij geeft.

In de tweede plaats. Het is voor mij beter duizend maal nutteloos te streven, maar althans te pogen om de juiste houding te vinden, dan af te wachten. Want in dit geval heb ik weinig mogelijkheden om direct werkzaam te zijn geestelijk of stoffelijk. Ik word slaaf en slachtoffer.

In de derde plaats. Eerlijkheid en oprechtheid zijn een noodzaak. Zij kunnen nimmer de plaats innemen van de nu geldende bv. hoffelijkheid, maar zij zijn belangrijker omdat alleen een juist definiëren van eigen denken en standpunten en het onbevreesd voor de consequenties daarvan beleven en uitdragen daarvan, de mens de mogelijkheid geeft om waarlijk zichzelf te zijn.

Wanneer u streeft, dan gaat u over het algemeen uit van het standpunt, ik moet kennis bezitten. Zonder kennis, zegt men bent u niets. Iemand die veel kennis heeft en niets doet, bereikt niets. Iemand die geen kennis heeft en streeft zal veel kunnen ontdekken. Wanneer zijn streven in overeenstemming is met heersende tendensen en mogelijkheden, zal hij zelfs tot ontdekkingen komen die door de meer wetenden niet actief gevonden kunnen worden.

Dit even verder uitwerken. Wanneer ik kennis heb, heb ik een vooroordeel. Wanneer ik altijd geleerd heb dat het onmogelijk is alleen door te denken tegen de zwaartekracht in te gaan, zal ik nooit kunnen leren om te leviteren. Wanneer ik altijd heb geleerd dat een magneet alleen naar de noordpool kan wijzen, en ik weiger aan te nemen dat er andere omstandigheden zijn, kan de nabijheid van een stuk ijzer mij een valse koersrichting uit sturen.

Alle kennis die ik als volledig juist en onveranderlijk beschouw is dus een nadeel.

Heb ik een kennis niet, dan kan ik daaruit dus ook geen vaste conclusie trekken. Ik kom tot het onderzoek. Dit onderzoek zal het belangrijkste zijn in die gebieden, die niet behoren tot de algemene kennis van de mensheid.

Daar waar een gespecialiseerde kennis bv. aanwezig is, heeft het weinig zin op dit speciale gebied als minder bewuste een poging te doen. Maar waar het gaat over een coördinatie van verschillende speciale gebieden, is het mogelijk dat de niet – wetenden, die dus maar heel weinig kennis bezit, betere resultaten krijgt dan de wetenschappelijk gevormde. Dit is meerdere malen gebleken.

Wij moeten er verder rekening mee houden, dat het ons streven moet zijn om alles zo eenvoudig mogelijk op te lossen. Naarmate wij over een meer uitgebreide kennis op een bepaald terrein beschikken, zullen wij minder geneigd zijn de eenvoudigste weg te volgen.

Het is niet noodzakelijk kennis te bezitten. Wel is het noodzakelijk een primair begrip te hebben zowel van eigen wezen als van de mogelijkheden die men buiten zich aantreft.

Overall waar het begrip voor mogelijkheden aanwezig is, is dien ten gevolge actie, zelfstandig denken, een stap voorwaarts.

Ik moet mij natuurlijk aanpassen aan de maatschappij. Want de nu heersende invloeden, hoe mooi wij ze ook ontleden en hoe mooi wij ze ook aanduiden, kunnen niet de remanente waarden van vorige eeuwen plotseling teniet doen. Dat was strijdt om zich te handhaven.

Wij zullen zoveel mogelijk, mits die niet tegen ons persoonlijk denken en inzicht gaat, rekening houden met het bestaande. Maar op het ogenblik dat wij krachtens onze eigen inzichten zien dat dit niet passend of noodzakelijk is, kunnen wij het negeren.

Wij moeten daarom bereid zijn elke consequentie van ons handelen te overwegen en daarbij voortdurend uit te gaan van de vraag: Is dit voor mij belangrijk?

Wanneer u tegen een wet ingaat en u stelt zich de vraag: is dit voor mij belangrijk? Dan zult u in vele gevallen zien dat u de mogelijke consequenties eigenlijk niet wilt aanvaarden. In dit geval is het redelijk deze risico's niet te lopen.

Op het ogenblik echter dat u inziet dat de consequenties nooit zo erg kunnen zijn als hetgeen u tracht te bereiken, moet u net zo verstandig zijn als hetgeen u tracht te bereiken, moet u niet zo verstandig zijn zoals de dief die zei: wanneer ik 1.000.000 pond sterling heb gestolen, mogen ze mij rustig pakken. Want wanneer de buit maar veilig is heb ik daar best een jaar of 5 – 6 voor over.

Zoals deze mens dacht, moet u denken. Wanneer alle mensen dat zouden doen, dan zou deze wereld heel wat verstandiger zijn. Dan zou ze heel wat zuiverder de werkelijke betekenis der dingen kunnen aflezen.

Nu hebben wij ons ten doel gesteld u door voorlichting op allerhande terreinen een redelijk magisch bewustzijn te geven, d.w.z. u een bewustzijn te verschaffen omtrent die waarden die niet algemeen als natuurlijk worden erkend en ten dele behoren tot werelden die u niet kunt waarnemen, die u slechts beperkt waarneemt.

Begrijp wel, dat een dergelijk magisch bewustzijn verworven wordt door experimenten, door streven, door het overwegen van consequenties en door het stellen van zelfstandige daden, individuele daden.

Er zijn op de wereld op het ogenblik bepaalde geestelijke vernieuwingen aan de gang. Een daarvan is de wereldleraar. Hierin wordt een nieuw systeem gebracht. Maar kan er, vrienden, een werkelijk nieuw systeem bestaan?

Laten wij beseffen dat ook die wereldleraar niets nieuws kan brengen. Hij kan alleen trachten om hetgeen altijd gegolden heeft en als geestelijke wet voor de mensen heeft bestaan hernieuwd en duidelijk uit te drukken opdat de mens daar gemakkelijker naar kan leven.

Vereenvoudiging is in feite zijn doel. Vereenvoudiging van vele verward geworden godsdienstige en theologische begrippen van belangengemeenschappen die vaak zeer grote stoffelijke interessen hebben.

Daarom moeten wij voor ons zelf ook nog even stellen dat ook in ons eigen leven vereenvoudiging de meest belangrijke factor is. Wanneer ik experimenteer en ik heb geen resultaat (ik heb daarbij het experiment in den treuren herhaald) is het dwaas om verder door te gaan. De eenvoudige oplossing is. Ik wil toch experimenteren want ik zoek naar een resultaat, ik grijp dus naar het volgende experiment. Ik grijp naar dat experiment dat voor mij het meest duidelijke of het meest aanvaardbare is gezien mijn middelen en mijn onvermogen bij vorige experimenten gebleken. Ik kan ook zeggen; Ja ik moet blijven doorgaan in deze of gene richting. U kunt ook nooit zeggen: ik moet mij houden aan één leer. Maar u kunt wel zeggen: ik moet voor mijzelf één vaste levenswaarde en levenswijze vinden.

Wanneer wij dit nog even omzetten in de betekenis van de wereld, de huidige invloed, dan zou daaruit de gevolgtrekking af te leiden zijn: De mensen die op dit ogenblik persoonlijk handelen, zich niet vasthouden aan een vaste procedure die geen resultaten oplevert, maar voortdurend nieuwe wegen, middelen en mogelijkheden zoeken, zullen de grootste mogelijkheid hebben tot slagen, geestelijk en stoffelijk. Daarom kan nooit een slagen verwacht worden van grote lichamen of instanties. Zij zijn altijd zwaarwichtig, zij kunnen niet snel reageren. Zij zijn te zeer afhankelijk van vaste regels en zullen dien ten gevolge voortdurend bedreigd worden en op den duur ten onder gaan in de heersende invloeden.

Op dit moment hebben die grote instanties en dergelijke nog wel degelijk macht. Zij hebben grote betekenis. Maar wanneer wij verder willen komen moeten wij ons daaraan bij voorkeur niet binden. Ook wanneer dit op dit ogenblik voordeliger en beter lijkt. Gezien over een periode van laat ons zeggen 50 jaar nl. zal het zelfstandig streven, het in kleine gemeenschap werken het beste zijn.

Dat dit juist in de zin van mijn betoog op het ogenblik. U bevindt zich in een wereld waarin alle grote lichamen en instanties, waarin het individueel reactievermogen dus ontbreekt, zich wanhopig moeten verdedigen tegen verval, tegen beperking.

Zij kunnen dit alleen doen door zich onmatig uit te breiden en daardoor feitelijk eigen machteloosheid te vergroten.

Op den duur ontstaat dus altijd een fase waarin deze dingen niet meer verder kunnen. Wanneer een bepaald lichaam verder groeit dan zijn eigen vitaliteit het toelaat, bewerkt het zijn eigen verval of ondergang. Dat geldt sociaal, religieus en politiek; dat geldt zelfs voor het menselijk lichaam.

Ik heb dus getracht om voor u de belangrijkste punten vast te leggen waaruit u lering kunt putten. Maar ik zou niet volledig zijn wanneer ik mijn onderwerp niet zou afsluiten met nog even terug te komen op datgene wat ik als titel heb gegeven: Poging tot ontleding van moderne tendensen, mogelijkheden.

Een mens die in leven wil blijven moet eigenlijk opportunist zijn. Het klinkt wat vreemd, maar het is waar. Het is het opportunisme dat een der sterkste factoren van zelfbehoud is en een van de grootste mogelijkheden schept tot zelfbehoud.

De sterks zal altijd daar blijven bestaan waar de zwakke niet bestaat.

Elk vermogen dat u bezit, bewust of niet-bewust moet sterk zijn, of zo sterk mogelijk. U kunt dit nooit bereiken, door het opportune moment, het moment van mogelijkheid voorbij te laten gaan om nog eens na te denken. In deze dagen is, zelfs voor uw zelfbehoud een zekere spontaniteit van handelen wel erg bevorderlijk. Die spontaniteit zal voor u betekenen niet alleen een zelfbehoud maar tevens een verdieping van inzicht. De spontane mens wint spontane reacties; onthoudt u dit. Wees rustig opportunist en schaam u er niet voor van de u geboden voordelen of mogelijkheden gebruik te maken zolang u dit voor uzelf verantwoord acht. Maar zorg er bovenal voor dat u elke mogelijkheid onmiddellijk vat. Het is beter 10 x te falen terwijl men daden stelt en streeft dan één maal te falen door niets doen. Dat vraagt meer tijd en heeft over het algemeen ook fatalere gevolgen.

Ik zou u willen verzoeken juist dit laatste te overwegen. In uw eigen leven kent u allen bepaalde punten waarvan u weet dat ze herzien moeten worden. Een droom waarvan u denkt dat ze verwerkelijkt kan worden, en steeds weer komt er dat ene moment aangebroken waarin u denkt: nu kan ik die roman schrijven, nu kan ik die studie maken, nu kan ik eindelijk met die mens praten of nu kan ik eindelijk eens uitbreken uit mijn sleur. Denk er dan niet over na, maak een begin. Dan zal het u niet gemakkelijk zijn om alles tot het einde te volvoeren, maar het maken van dit begin verzekert u over het algemeen de mogelijkheid indien u het werkelijk wenst ook het einde te volvoeren, maar het maken van dit begin verzekert u over het algemeen de mogelijkheid indien u het werkelijk wenst ook het einde te bereiken met succes. Degene echter die weigert van zo'n moment gebruik te maken, omdat er al iets anders op het programma stond bv. die zal tot zijn spijt moeten ontdekken dat zijn dromen, dromen blijven en dat zijn mogelijkheden steeds beperkter in plaats van groter worden.

Ik hoop door dit betoog iets te hebben bijgehouden tot uw inzicht juist ten opzichte van de juiste houding in deze dagen. Al het andere mag u vergeten; het is slechts beeldend een poging om redelijk aannemelijk te maken wat ik u vanavond zegde.

Goeden avond vrienden.